

Beszámoló az osztálykirándulásról

Szeptember 16-án, reggel gyülekeztünk háromnegyed nyolckor a vasútállomáson. Az osztálykirándulás viszont csak nyolc órakor vette kezdetét. Sokan hiányoztak vagy esetleg nem tudtak eljönni, de létszámunk ettől függetlenül is elegendő volt. Az úton nem történt semmi probléma, és nem hagytunk el senkit sem.

Délután értünk a szállásra nagy megpróbáltatások közepette, hiszen minden csomagunkkal együtt kellett besétálni az erdőbe. Az időjárás sem könnyítette meg dolgunkat, mert elég meleg volt. Este beszélgettünk, sütögettünk, ettünk és ilyenkorra, már feltudtunk egy kicsit szabadulni. Péntek reggel már kevésbé esett jól az a „kellemes” 5 fokos levegő. Megreggeliztünk, majd elindultunk a Nagy-hideg-hegyi túránkra. Igazán relaxáló sétánk egészen addig tartott, amíg el nem tévedtünk. Hirtelen bejáratlan utakon találtuk magunkat a csalánosban, és a sárban. Többen a „halállal” néztek szembe, így elkezdtük tervezni a túlélés lehetőségeit. Sikeresen kijutottunk, de még hátra volt a visszaút. Mikor megérkeztünk a szállásra már öt óra is lehetett. Nagyon fáradtak voltunk, de ez nem állította meg minket a hajnalig tartó fentmaradásban. Az éjszaka ismét nagyon jó volt számunkra, viszont a kísérő tanárok véleményét inkább nem ajánlatos megkérdezni. A másnap reggel egy nagy adag kávéval, és pakolással, készülődéssel telt. Ági néni kiengedte szépen csengő hangját, így 40 perccel hamarabb készen is lettünk. Hazafelé nagy önfegyelmeléssel kellett visszatartani a tegnapi vacsorát a tömött buszos rázkódás után. Viszont Budapesten volt egy kis időnk elmenni szétnézni, majd végül elindultunk hazafelé.

Állítom (ál-lí-tom), hogy ez a kirándulás igazán csapatépítő jellegű volt, és mindenki nagyon jól érezte magát.